

spørgelse af disse Forhold, end Ministeren kunde foretage ved sine Embedsmænd uden forhøiet Bevilling, vilde Flertallet ønske en Undersøgelse foretagen af en parlamentarisk Kommission, og derfor burde Posten udgaa. Sælgelig maa den ærede Ordfører iaar ikke ønske nogen dybere Undersøgelse, men maa være tilfreds med en mere overfladisk Undersøgelse, som kan foretages af Ministeren uden særlig Hjælp, men en saadan Undersøgelses Værd forstaaer jeg ikke. Skal en Undersøgelse af disse Forhold ske, er det saa ikke rigtigst, at den bliver dybere, og at vi gaa til en parlamentarisk Kommission? Dette er et Punkt, hvori jeg er nødt til at modsigge, — endstjændt jeg nødig vil forlænge Diskussionen — fordi jeg derigennem ønsker en Fare, der aabner en lille Dør til, at Universitetet næste Aar ogsaa kan blive optaget paa Finantsloven, ligesom saa mange Punkter ere det iaar.

Alberti: Jeg vil blot tillade mig kortelig at henvende nogle Ord til den ærede Minister angaaende de Oplysninger, som han velvillig har meddelt idag om to foranstaaende Spørgsmaal, vedrørende Godsvesenet og Skovvesenet. Hvad det første Spørgsmaal angaar, nemlig om Selveiendomsfager paa Nordruplunds Territorium, da er denne Sag af temmelig stor Betydning for alle de Boelsmænd og Gæstmand, som bo der. Jeg kan ikke antage de Grunde, som den ærede Minister har anført, for at være afgjørende til at afslaa Selveiendom der. Den ærede Minister siger, at der ingen Begjæringer er fremkommet derom; men det er en Feiltagelse; thi for endel Aar siden har jeg indgivet til den daværende Kultusminister Begjæring derom. Vi blev henviste til Domstolene, og en af Fæstjerne søgte da Kultusministeriet, men tabte Sagen ved Hof- og Stadsretten, og altsaa er der dog virkelig sket al den Begjæring, man kan forlange. Jeg er overbevist om, at de nuværende Fæstere staa i den Formening, at Ministeriet ikke vil indrømme Selveiendom. Dernæst siger den ærede Minister, at disse Steders Eilliggende har en saadan Beliggenhed, at vi ikke bør give Selveiendom. Jeg er ikke lokaliseret der, men jeg husker fra Sagen, at en af de Grunde, som Kultusministeren dengang anførte, var den, at disse Giendomme vare lagte paa Hovmark, som laa borte fra Nordruplund, og saa var der lagt Bondejord ind under Hovedgaarden istedetfor. Det kan jeg under de nuværende Forhold — jeg husker ikke Sagen saa nøie — ikke ret forene med den Betragtning, som den ærede Minister nu anførte om Beliggenheden, men i hvert Tilfælde er jo Nordruplund Sors Akademiets Giendom, og der er Ingen, der kan tage nogen Bestemmelse om dets Eilliggende uden den, der raader over Akademiet. Jeg tvivler ingenlunde om, at det forholder sig saaledes, som Ministeren siger, at Steder kunne faas til Fæste; jeg for-

moder nemlig, at disse Steder skulle vedblive at bestaa, og at de ikke skulle nedlægges og Jorden inddrages; men netop dette Spørgsmaal eller denne Side af Sagen gjør, at det vilde være ønskeligt at faae Sagen fremmet. Dertil hører vistnok et Lovforslag fra Ministeriet, nemlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Salgsprisen for Stederne skal udfindes, og det er med Hensyn dertil, at jeg har reist Sagen her ved Finantslovens 3die Behandling. Dernæst vil jeg sige, at jeg med Hensyn til det andet Spørgsmaal, vedkommende Skovvesenet, ikke egentlig har ført nogen Klage over, at Arbejderne ikke fik deres Løn i rette Tid, men jeg har blot sagt, at nogle Arbejdere havde meddelt mig, at de endnu paa Balgdagen ikke havde faaet Løn for de Arbejder, de havde udført et Par Maaneber tidligere, og i den Anledning henstillede jeg til den høitærede Minister, om der ikke kunde finde en anden Afgjøvelsesmaade og en anden Betalingsmaade Sted — det var nemlig ved Afklararbejde —; jeg er ikke inde i Detaillerne i Forstvejenets Lønningsmaade. Det var blot en Henstilling, ikke en Klage.

Witther: Jeg nødes til at gjøre et Par Bemærkninger (Stemmer: Fraald Ordet!) Net, de Herrer maa undskylde; naar den ærede Ordfører angriber et Forslag, som jeg har tillet, er det dog rimeligt, at jeg svarer. Denne Utaalmodighed synes mig ikke at være ganske rigtig. — Den ærede Ordfører sagde, at det Forslag, som her foreligger fra mig, kostede Statskassen mere end det Forslag, der laa for til 2den Behandling, og deri har han fuldkommen Ret; men jeg vil blot spørge, om ikke Sors Akademi har udbetalt kontante Penge i sine Aar til Theatret? Det har det ganske vist, og altsaa er det retfærdigt, at det faar tilbage den samme Slags Betaling, som det har givet Aar i. Jeg skal nu fatte mig i den største Korthed. Det ærede Medlem sagde dernæst, at det ikke var ulogisk at lade Theatrets Sjælsforhold bestaa selv under de nuværende Forhold. (Ordføreren: Jeg sagde, at det var ikke ulogisk at løse det!). Nuvel, jeg troede, at den ærede Ordfører havde sagt, at det ikke var ulogisk at lade det bestaa, uagtet Theatret ikke mere eksisterede som en særskilt Anstalt. Jeg vil blot sige, at, hvis endnu Nogen tror paa, at Theatret nogensinde igjen skal opstaa som særlig Instituit, der blot faar et fast Tilskud af Statskassen, kunde vi anbefale Finantsministeren, naar han udbetaler Pengene til Sors Akademi, at reservere sig Regres til det nyopstandne Theater; men siden baade den ærede Ordfører og Udvalgets Flertal netop har opfordret Ministeren til næste Aar at borttage Forstjellen mellem Theateraar og Finantsaar, fordi Statskassen og Theaterkassen for Diebliffet er det samme, saa forekommer det mig, at der ikke er Sandsynlighed for, at Thea-